

[Fogh Rasmussen]

me, og denne stillingtagen skal ses i lyset af vores holdning til de dagsordener, som folketinget tidligere har vedtaget om dette emne.

Bortset fra disse 7 undtagelser er vores afstemningsmønster altså helt klart: vi afviser samtlige andre ændringsforslag.

Vi stemmer imod fremskridtspartiets ændringsforslag. Jeg skal ikke her fordybe mig så meget i fremskridtspartiets ændringsforslag. Det er for en stor dels vedkommende gamle kendinge fra tidligere finanslovdebatter, hvor vi har haft lejlighed til at diskutere dem i detaljer.

Som et eksempel på en nydannelse kan jeg nævne fremskridtspartiets forslag om at tage henvend 40 mia kr. fra ATP-fonden og Lønmodtagernes Dyrstidsfond og putte dem i statskassen, tilsyneladende til at finansiere en skattelettelse. Venstre har flere gange talt om at decentralisere opsparingen i ATP-fonden og Lønmodtagernes Dyrstidsfond, men vi kan slet ikke støtte, at de penge, som tusinder af lønmodtagere har sparet op, med en flot armbevægelse puttes lige lukt i statskassen.

Vi har tidligere set forslagene fra fremskridtspartiet om gradvis at afvikle al støtte fra Danmark til Grønland og Færøerne. Det kan vi naturligvis ikke støtte i år, som vi heller ikke har kunnet støtte det de tidligere år.

Jeg synes også, det må vække til eftertanke i f.eks. landbruget, at fremskridtspartiet med sine ændringsforslag til finanslovsforslaget har lagt op til en omkostningsforøgelse på omkring 25 pct. i forbindelse med forskellige landbrugsordninger.

Vi må altså afvise fremskridtspartiets ændringsforslag.

Socialistisk folkeparti har sædvanen tro fremsat sine, ja, man kan vel godt sige propaganda- eller paradeforslag om at afvikle Danmarks medlemskab af NATO og EF. Jeg behøver næppe mange ord til at understrege, at venstre selvfølgelig må afvise disse forslag.

Socialistisk folkeparti lægger derudover op til en ren udgiftsekspllosion på budgetterne for socialministeriet, for undervisningsministeriet og for arbejdsministeriet. Det er helt uacceptabelt i den nuværende økonomiske situation, og vi må derfor også afvise disse ændringsforslag, ligesom vi i øvrigt må afvise de ændringsforslag, der er stillet af venstre-socialisterne.

Så kommer jeg til socialdemokratiets mange ændringsforslag. I den offentlige debat

har socialdemokratiet hævdet og gjort et stort nummer ud af, at partiet har anvist dækning for sine udgiftkrævende forslag for 1984. Socialdemokratiet har oven i købet hævdet, at partiets ændringsforslag sammenlagt vil give en budgetforbedring i forhold til regeringens forslag, og vi har også i dag hørt hr. Camre tale om, at socialdemokratiet skam er indstillet på at nedbringe statens underskud.

Realiteten er, at det passer ikke, hvis man skal tage socialdemokratiets ændringsforslag til finanslovsforslaget for pålydende. Socialdemokratiet er kun nået til dette resultat ved at overvurdere indtægterne og undervurdere udgifterne ved partiets ændringsforslag. Umiddelbart indebærer socialdemokratiets ændringsforslag merindtægter på omkring 5 mia kr. og merudgifter på ca. 5 mia kr. Ved at indregne et fald i arbejdsløsheden på 12.000 personer får socialdemokratiet frem en nettoforbedring af statsfinanserne på ca. 1,2 mia kr., og det er selvfølgelig helt, helt urealistisk. Det er urealistisk, at socialdemokratiets forslag skulle nedbringe ledigheden med 12.000 personer. Tværtimod vil partiets ændringsforslag skabe større arbejdsløshed ved at gennemføre højere selskabsskatter og større afgifter.

Hertil kommer, at en del af de indtægter, socialdemokratiet har foreslået, i virkeligheden er luft, når de skal sammenlignes med regeringens finanslovsforslag. En del af merindtægterne i socialdemokratiets ændringsforslag vedrører ægtefællebeskatningen, men de ændrede regler vedrørende ægtefællebeskatningen er allerede indeholdt i regeringens budgetforbedring og giver i øvrigt kun 800 mill. kr. i indtægt, ikke den milliard, socialdemokratiet har foreslået. Man kan selv sagt ikke regne denne indtægt med 2 gange, og ved sammenligning med regeringens finanslovsforslag er man altså nødt til at se væk fra denne merindtægt.

Socialdemokratiets forslag om udvidet beskatning af kursgevinster, om stop for afskrivning på finansiel leasing og om skærpet kapitalvindingsskat har i øvrigt kun delvis fundet flertal i folketinget, ja, hovedparten af forslagene er direkte blevet afvist af et flertal i folketinget. Desuden får regeringen selv gennemført et indgreb mod leasing, og indtægten af det har regeringen ikke indregnet i det oprindelige forslag til finanslov for 1984.